

utom kafélokalen, d.v.s. norra delen av n:r 174 (2 Kindstugata, 12 i kv. Cepheus). Bredden av östra hörnet tvärs över Hans Horst var 27 alnar samt längden utmed Korsgatan (tydliggen Kindstugatan) in till Henrik Helsing 17 alnar. Här få vi således en ganska god begränsning angiven. I jordeboken omtalas en Greta 1437 25/5 såsom änka efter Julien Döring. Den sistnämndes arvinge, Kasper Jakobsson, upplät då åt änkan och hennes arvingar allt arv, som borde tillkomma honom tillsammans med henne. Förmodligen voro dessa båda Greta Örians, som samma år förekomma i jordeboken, identiska. Vad Örian Döring beträffar, levde han 1424 16/12 och var då närvarande som mälisman vid upplåtelse av ett hus. Eftersom detta låg på Köpmangatan tvärs emot hörnet till Skärgårdsgatan och man denna tid vanligen anlitate grannarne som mälismän, är troligt, att Örian redan 1424 var ägare till huset. Örian Döring, som omtalas i Helga Lekamens gilles handlingar, del I, blev broder i S:t Gertruds gille 1436, + 1437. Hans hustru Greta nämnes i Helga Lekangillet in extremis 1448.

Huru länge Wedeke skräddare levde, veta vi ej, blott att han var död 1450 23/5. Möjligen hade änkan då hunnit gifta om sig, nämligen med Bengt Olofsson. Nämnda dag uppläto Wedeke skräddares barns förmyndare, vilka voro Martin Lindormsson och Klaus Wise, för barnens räkning mot en kontant summa av 200 mark till denne Bengt Olofsson en tomt med källare och träbyggning därpå på Köpmangatan på högra handen i hörnet, som man går till Svartmunka. Längden av tomten var utmed Köpmangatan 28 $\frac{1}{8}$ ny aln, bredden västan till in i Henrik Helsingss gårds bodarum 11 $\frac{1}{4}$ ny aln; längden och bredden östan till och sunnan in till Henrik Helsingss port utvisa de allmänna gatorna. Om verkligen Bengt Olofsson kommit att gifta sig med Wedeke skräddares änka, är mycket ovisst, och lika osäkert är, om hon efter Bengts död möjligen trätt i nytt äktenskap, i sådant fall med Matts Bredholt. Redan 1458 21/8 tycks den sistnämnde vara ägare; och 1468 1/10 kom broder Erik Wedekini upp på rådstugan och upplät åt rådmannen Mattis Bredholt den tomt och grundval, som Mattis Bredholts hus stod uppå, med dess 3 källare och 4 bodar. Läget anges vara innan mur mellan Kindstugatan och Köpmangatan; längden 27 $\frac{1}{4}$ aln östantill, ovan till 31 alnar, 17 alnar mot Kindstugatan samt 12 $\frac{1}{2}$ aln efter gränsen mot Jöns bältare vid Köpmangatan,

vilket visar, att egendomen bestod av n:r 169 och norra delen av n:r 174; härifrån bör kanske undantagas den västligaste boden åt Köpmangatan. Mattis Bredholt dog 1474, då han nämnes in extremis i Helga Lekamens gille, där han vann inträde redan 1453; i S:t Gertruds gille var han broder redan 1442. Hans arvingar omtalas 1475 3/6; de voro hans syster, h. Margit Jönsdotter i Pargasse socken i Finland, och hennes måg, Jöns Staffansson, borgare i Åbo. Arvingarne uppläto allt, fast och löst, till Mattis Bredholts änka, h. Elin. Inte heller hon fick länge stå som ägare. I tänkeboken för 1483 26/2 är antecknat, att Mattis Bredholts hus skulle gå till S:t Nikolai gille och S:t Gertruds gille, 1483 14/4 preciserat till att Bykyrkan i Stockholm skulle ha 100 mark, S:t Nikolai gille 100 mark samt S:t Barbara gille 150 mark däri. Emellertid inköpte sistnämnda gille 1483 21/4 av Jenis Andersson och Berand Hake för 350 mark det hus, som Mattes Bredholt hade givit i själarykt. Den egendom, som Mattis Bredholt ägde och vid sin död testamenterade bort, har säkert omfattat såväl n:r 169 som norra delen av n:r 174. Huset åt Köpmangatan närmast väster om hans hus sades år 1458 befinna sig mellan detta hus och Ragvald Swrepes, varför är troligt, att Mattis Bredholt då ännu ej köpt in någon del av n:r 174. Enligt uppgift från 1513 29/1 låg det sistnämnda (Swrepes) närmast väster om h. Hillewys (Per Olssons änkas) hus, som förmodligen endast var den västra boden under n:r 174. Se för övrigt nedan under n:r 2 Kindstugatan (n:r 174).

Huru länge egendomen stannade hos S:t Barbara gille, vet man ej. Först 1498 13/6 har jag funnit den omnämnd änyo; den östra delen (n:r 169) befann sig då i händerna på Mickel Swartes änka, h. Elin Pedersdotter. Mickel Swarte omtalas ofta i jordeboken och tänkeboken. Den 29 juli 1472 gjorde han testamente med sin dåvarande hustru, som hette Katarina. Hon dog strax efteråt, säkert före 1476 2/3, då hennes arvingar uppläto arvet till mannen, som sedan, före 1488, gifte sig med ovannämnda h. Elin. Med denna sin andra hustru gjorde han en större donation för ett altare och prebende i S:t Henriks kor. Att egendomen förut tillhört denne Mickel Swarte, är troligt, ty då den 1506 20/7 för 540 mark, 6 alnarleyskt och en ungarök gyllen försäljes av hustru Lucia Sigurd Rörekssons till Olof Hansson, säges, att Lucias moder, förmodligen h. Elin, fordom bott där efter sin man, Mickel Swarte, och detsamma uppre-

pas, då rådmannen Olof Hansson för samma pris 1507 19/4 upplåter huset till borgmästaren Erik Jönsson, vilken genom sin hustru, som var Anders vinmans änka h. Elin, var närmast att lösa in huset. Här förekomma tre hustrur Elin: Mattis Bredholts änka, Mickel Svartes änka och Anders vinmans änka. Det är möjligt, att alla tre varit identiska; särskilt har man anledning tro, att de båda sistnämnda varit det. I sådant fall skulle Elin Pedersdotter ha varit gift minst 4 gånger, nämligen 1:o) med Mickel Swarte (med vilken dottern Lucia gift med Sigurd Rörriksson), 2:o) med Jön Andersson Svinhufvud (med vilken dottern Anna, gift med amiralen Jakob Torsson Bagge, se nedan, enl. Dipl.Dalek. tab. XLII, grenen n:r 6 av sl. Svinhufvud), 3:o) med Anders Jönsson vinman rådmannegrenen med vilken 4 barn: Jöns, Joan, Dordi (gift med Herman Fossers, se nedan), Katarina (syster i S:t Klara kloster)/, 4:o) med Erik Jönsson borgmästare (med vilken inga barn).

Huru än förhåller sig med h. Elins 4 eller 5 giften, är tydligt, att Anders vinman såsom gift med henne en tid varit ägare till fastigheten, ty vid arvskifte 1515 24/9 får ett borgmästare Erik Jenssons styvbarn, nämligen jungfru Dorothea Andersdotter på sin lott stenhuset på Köpmangatan med alla våningar och träbyggning, som löper in på Kindstugugatan. Kort tid efteråt är hon gift med Herman Fossers. Borgmästaren Erik Jönsson upplåter då, 1516 24/11, åt denne sin måg ett stenhus näst uppsides östan för Per Erikssons stenhus i hörnet av den gata, man går till Själagården, jämte grund och träbyggning uppsides vid samma stenhus sunnan före i hörnet intill Rinhestegatan med källare, bodar, vindar och våningar, vilken egendom tillfallit Herman Fossers hustru, Dorothea, såsom hennes del i hennes rätta fäderne efter Anders vinman. Trähuset åt Kindstugatan fanns kvar ännu 1525, vilket är Herman Fossers säkert levde; han var död senast 1533, efterlämnande änkan, h. Dordi. Efter hennes död gick egendomen till sonen Hans Fossers, vilken 1549 27/5 genom borgmästaren Sven Skuta upplät den till ärlig och förständig man Jakob Bagge, den sedan så ryktbare amiralen. Beskrives då såsom ett stenhus med liggande grund, som Hans-Fossers ärvt efter sin framlidne fader; till egendomen hörde en halv tomt på Södermalm ovanför "kallene kelleren", som alltid legat under samma hus. Läget av stenhuset var på Köpmangatan, hörnhuset näst nedanför Lasse Gregerssons hus och uppges

då vara nyuppmurat stennus, försträckande sig in mot Hindstugatan. Priset 1500 mark skulle erläggas i 4 portugalöser (var räknad som 10 ungerska gyllen och var sådan som $6\frac{1}{2}$ mark ört.) och 50 daler (var daler räknad till 4 mark ört.) samt resten reda penningar, så att det hela blev 1500 m. ört. Huset hade då alla fyra murarne fria.

Den 14 juli 1550 kvitterade Hans Fosser, att han utfått allt arv efter sin moder och styvbroder. Som testamentarii nämnas mäster Clof Petri, kyrkoherde i Stockholm, Jakob Bagge, borgmästaren Nils Jonsson samt rådmannen Clof Eriksson. Samtidigt stadfäste han och kvitterade upplåtelsen av stenhuset på Köpmangatan, själaboden och malmtomten på Södermalm till Jakob Bagge. Möjligen blev Hans Fosser myndig först nu. Om släktskapen mellan Jakob Bagge och Hans Fosser se ovan. Den förres hustru, Anna Svinhufvud, överlevde mannen länge och dog först 1594, strax före 1 nov. Huset torde dock knappast ha kommit till henne utan gick väl i stället till Johan Bagge och dennes svåger, Arendt Karlsson till Eke, vilka 1591 2/10 till Blasius Dundi, upplåto ett stenhus vid Köpmangatan på högra handan, då man går inåt Siakgatan; priset var 900 daler. Upplåtelsen bekräftades den 27 nov. s.å. Blasius Dundi finns dock upptagen i skotteboken på detta ställe redan 1583. Angående Blasius Dundi hänvisas till W. Första gången, jag mött mannen i tänkeboken, år 1577 14/12 (f.75), och sedermera förekommer han litet emellanåt liksom också i andra urkunder, t.ex. i Storkyrkans räkenskaper. Den 20 mars 1584 betalar han 10 daler för lägerstad inne i kyrkan och 1589 31/10 6 daler för lägerstad där för ett av sina barn; likaså för ett annat barn 1593 8/6. Ännu 1627 12/1, omtalas begravning av ett barn till honom. Frånsett dessa nämner Wrangel i S:t Nikolai församlings vigselbok, att barn till Blasius Dundi döptes 1611, 1615 och 1619. Av barnen känner man namnen på tre: Katarina (i första giftet med Katarina Andersdotter), Brita (förmodligen i andra giftet med Malin Wilhelmsdotter) samt Blasius (i tredje giftet med Anna Hansdotter Werner); dessutom vet man, att herr Måns i Sorunda var måg till honom. Katarina blev gift med räntmästaren Peder Pedersson Bergenfelt, Brita 1626 13/11 med Tomas Glen. Den äldre Blasius' efterlämnade änka tycks ha avlidit strax före 1630 8/1, ty den yngre Blasius säger sig i de dagarna ha låtit begrava sin moder. I skotteboken för 1620 o. 1621 upptages Bla-

